

Hallo igjen.

Tønsberg 20.4.93.

Desverre har vi ingen jevnlig tilgang på klipp pr.dags dato, selv om Luftfartsverket har sendt oss en liste over 20 aviser som de skummer og klipper blant annet UFO-stoff fra. Listen er som følger:

DAGBLADET	VERDENS GANG
AFTENPOSTEN	NATIONEN
KLASSEKAMPEN	VART LAND
ARBEIDERBLADET	DAGENS NÆRINGS LIV
FINANS AVISEN	AKERSHUS ARBEIDERBLAD
ASKER & BÆRUM BUDSTIKKE	FÆDRELANDVENNEN
STAVANGER AFTENBLAD	BERGENS TIDENDE
SUNNMØRSPOSTEN	ADRESSE AVISEN
NORDLYS	NORDLANDS FRAMTID

Videre er det en liste på 53 spesifiserte magasiner samt en rekke blader, newsletter o.l. fra flyselskaper og internasjonale bransjeorganisasjoner.

NTB-menyen blir også jevnlig sjekket, sammen med meldinger fra TT, FNB, RB Reuter, AFP, ADP, AP, Inmar-TASS, SIZ med flere.

Likevel er det sjelden det overhodet dukker opp klipp om UFO! Derfor kjære venner er det viktig at dere er med på å sjekke avisene rundt om i det ganske land etter UFO-stoff, og sende det til denne adressen. Jeg kan da videre sjekke klippene om de er registrert i Lfv. Hvis ikke må de jo skjerpe seg.

HJEMMET nr. 15 '93.

Noen klipp har jeg da fått rasket sammen denne gangen også. Blant annet vil dere finne en sak i ukebladet Hjemmet som kom i handelen 13. april. Dette er en sak som kan vise seg å bli interessant i og med det dreier seg om en mulig styrtet gjenstand. Selv om 1952 er langt tilbake i tid vil den jo ha ligget godt der den ligger, hvis den overhode er der. Det vil vi forsøke å finne ut så snart isen går. Den måler i dag fremdeles 60 cm i tykkelse.

JAPANSK BESØK.

18.mai får vi selebert besøk fra andre siden av jorden. Det japanske nasjonale TV (NTV) kommer på besøk, og vi har fått den æren å fremskaffe saker m/vitner som kan oppsøkes og intervjues. De skal på tur gjennom både Finland og Sverige foruten Norge, og programmet skal vises nationwide i Japan. Det er Rauni-Leena Luukanen Kilde som har blitt kontaktet av dette selskapet og som har gitt tømmene over til oss når det gjelder Norge. Hun reiser selv til USA den 19. mai. I utgangspunktet har jo hun og vi noe forskjellig syn på dette med å benevne UFO-fenomenet. Men selv om UFO-NORGE arbeider med å finne beviser på hva som forårsaker disse fenomenene, og ikke støtter direkte en teori framfor en annen, så skal vi være klar over at Rauni-Leena, som med stor overbevisning hevder at UFO er synonymt med romskip, er meget populær i USA for tiden, og har i det siste blitt utnevnt til "Member of The New York Academy of Science".

PUSSIG NOK

Academy of Science har jo for oss alle kastet et lite ekko av ærefrykt og storhet inn i vår verden. Her må da verdens elite være samlet, må vite. Så får vi høre at flere under vårt eget tak har fått tilbud om medlemskap (member) i det akademiske selskap (academy) av vitenskapelig interesserte (science) for åtti dollar i året! Er hele verden en illusjon? Ja, mon det?

BETRAKTNINGER

Det er jammen ikke lett. På den ene siden så snakker vi om naturfenomener, slik at professorer og andre skriftlærde kan godta både fenomenet og oss. På den andre siden får vi inn hendelser, der vitnene ikke er i tvil om hva de har opplevd, samtidig som disse vitnene er meget troverdige.

ROSWELL

Apropos det. Så ser det ut for at Roswell-saken fremdeles ikke vil dø. I følge Timothy Good, luftig forfatter av bl.a. "Above Top Secret", så skal visstnok amerikanerne benytte teknologi i sine seneste prosjekter som kan tilbakeføres til nevnte episode. Dette ifølge SKY-NEWS' UFO-program som var på lufta for en drøy måned siden. (Videoen kan lånes fra UFO-RAMA). Neste program i denne miniserien kommer 4. juni. Og da står Hessdalen på programmet.

Det er også en annen sak i emning angående Roswell-saken. Det er en film, tatt av de påståtte humanoidene i 1947. Jeg har endel opplysninger om dette, men har lovet å holde tett en tid til. Dere får flere opplysninger så snart jeg hører nytt. Det festes stor tillit til det som hittil er sjekket, selv om en aldri kan være sikker i dette gamet.

Som om ikke dette er nok så går Steven Spielberg hvileløst rundt og jakter på et godt manus til en film om, nettopp Roswell-saken.

Filmer som allerede er spilt inn og kommer på markedet til sommeren, omhandler vår kjære venn tømmerhogger Travis Walton og Pascagula-saken. Hvem sier at UFO ikke er in?

INTERVJUER

Vel, tilbake til berget. Dere vil finne et per intervjuer med undertegnede i to vidt forskjellige blader. Det ene er Studentavisa i Trondheim, som går under navnet "Under Dusken". Selv om overskriften her henleder en både i den ene og den andre retning så er faktisk ikke innholdet så ille.

Det andre bladet som jeg sikter til er en helt ny avis. Det er V.G. som har startet opp sin egen 7 - 15 avis. (For barn og ungdom). Og som dere ser av innholdet er det mulig at det opprettes fast spalte om UFO-spørsmål, da redaksjonen mottar endel slike. Vi må jo få tak i medlemmene i ung alder!

BOK

Boken "Norske Organisasjoner" foreligger nå på Fabritius Forlag. Dette er en oppslagsbok over landsomfattende organisasjoner foreninger og forbund. Og der er selvfølgelig UFO-NORGE å finne. Boken koster kr.389.- inkl.mva. og er sikkert spennende lesing for spesielt interesserte.

LYON

Erling Strand, vårt nå så bereiste Komitèmedlem, har representert oss på en internasjonal kongress i Lyon i Frankrike i siste del av påsken. De seneste års flaggsaker ble presentert i tillegg til hjertebarnet, Hessdalen. Erling kom hjem med en god følelse, og alle som kjenner ham vet at det betyr en vellykket opptreden blant Europas UFO-loger. Det ble solgt Project Hessdalen rapporter og serier med slides, og nye kontakter ble knyttet over landegrensene. Jeg skal ikke gjengi for mye her men heller overlate ordet til Erling selv i UFO nr.1.

Med det samme vi er inne på Hessdalen, så la meg ta med at Leif Havik er utnevnt som æresmedlem i en organisasjon som kaller seg "Research institute on anomalous phenomena (RIAP), fra Kharkov i Ukraina.

Jeg lurar på når vi blir klar over hvor unik situasjonen i H.d. var, og hvor heldige OG dyktige vi, tross alt var, til å ta vare på situasjonen der og da. Det er jo egentlig et stykke norsk historie som er skrevet i perioden desember 1981 til våren 1985. Og vi kjære venner, kan slå oss på brystet og si at dette var vi med på! Vi skapte historie. Med datidens ypperste apparater gjorde vi det, og hadde det vart lenger så hadde vi kanskje også fått svar.

Men hva hadde vi så gjort i dag? Tja. Enten hadde vi fortsatt å lete, eller vi hadde slått oss til ro med vårt svar.

MARCELLO HAUGEN

Brå overgang fortjener en ny tittel. Hvilken nordmann kjenner vel ikke Marcello Haugen, sønn av en tater, med alle de mysterier det kan medbringe. Et klipp foreligger av Norges mest spesielle mann, en mann det går gjetord og historier om til langt inn i neste årtusen. En mann Norge aldri kan glemme. Til det hjalp han for mange.

Les, og kjøp boken når den kommer, den er garantert interessant. Forfatter er Jan-Erik Kvamsdal.

GLEDELIG NYHET

Vi kan så overføre en gledelig nyhet til dere alle. Vi vet alle at i forhistorisk tid, tiden før norske UFO-organisasjoner, så førtes alle skandinaviske observasjoner i pennen av SUFOI i Danmark.

Vi har nå fått skriftlig bekreftelse på at SUFOI skal oversende det norske UFO-materiale snarest. Vi venter bare på en liten sortering i materiale fra nevnte årganger som tilhører tidligere formand Torben Birkholm. Vi håper han har god oversikt, slik at vi slipper å vente lenge.

TILBAKE TIL JAPAN

La oss vende tilbake til våre japanske venner et øyeblikk. Heldigvis så får vi ta hånd om dette teamet alene i Norge. I Sverige og Danmark er det annerledes. I Finland vet jeg ikke hvem som skal intervjues, men i Sverige er det bl.a. Sten Lindgren og Bertil Kuhleman. I Danmark skal H.C.Petersen være guide. Så det blir de troendes ball i resten av Skandinavia. Heldigvis har vi fått forsikringer om at de ikke klipper og

redigerer de forskjellige inn i hverandre på noe vis. Alle blir intervjuet ut fra den saken det gjelder, og ferdig med det. Så får det bli opp til seerne å tro det de vil. I samtale med Clas Svahn ble UFO-SVERIGE orientert, slik at de eventuelt kunne få et ord med i laget.

FELLES NORDISK MAGASIN?

En idé som Sverige går svanger med for tiden er et felles nordisk engangsnummer med UFO-saker fra hele Skandinavia.

Det samles sammen de beste sakene fra alle de fire landene og bladet trykkes på engelsk i A-4, med fire fargers trykk på omslaget og med vanlig sv/hv pluss en grunnfarge inne i bladet. Presis som U-AKTUELT lages i dag.

En spennende og interessant idé, som vil koste hver organisasjon ca. SEK 4.500.- Et opplag på 2000 blader vil innbringe 30.000 svenske kroner til hver org. hvis alle selges. 300 må selges for at trykkeutgiftene på SEK 18.000 skal betales.

Vi avventer et offisielt forslag fra UFO-SVERIGE, og må jo ha et Komitèvedtak på en evt. tilslutning.

SPECIAL REVIEW

Vedlagt følger en kopi av FAR OUT's vårnummer. Det er William Moore som ligger bak denne omtalen av Project Hessdalen, som når ut i 30.000 eks. Philip Mantle er vår internasjonale kontakt, som også står for forsendelser til de betalende.

TROMSØ-KONGRESSEN

Har dere hørt om UFO-kongressen som forsvant? Vel, det gjorde denne. Sviktende deltakerliste var årsaken til at arrangøren omgjorde Tromsø-kongress til London-kongress, faktisk var det kun 6 påmeldinger fra England og ingen fra USA eller Tyskland. Dette var kanskje ikke så rart da prisene var astronomiske for å delta.

Nei, UFO-saken skal ikke slås kommersiell mynt på, det er sikkert.

De fleste talerne hadde jo en meget ensidig oppfatning på dette hva UFO er. Så den seriøse siden kom vel ikke akkurat godt frem i dette selskap.

Forestillingen går nå av stabelen første uke i august. Rett før IUN's (Indipendant UFO-Network) internasjonale UFO-kongress, der vår egen Ole Jonny Brønne skal informere publikum.

Nå får det være nok for denne gang, ha det godt.

Hilsen Odd-Gunnar

OBSERVASJONENE VED GÖTEBORG

På henvendelse fra UFO-SVERIGE's Clas Svahn ble det rettet en henvendelse til vår kontakt på radarstasjonen Mågerø. Det ble bedt om et våkent øye på området nord for Göteborg. Ved henvendelse idag den 23.4. fikk jeg følgende opplysninger:

Det ble ikke registrert ekstreme verdier på radar i omtalte område.

Nærmere forklaring følger: Nrmale verdier som småfly (4-setere, ofte smuglerfly) blir ikke registrert på radar. Alle fly med flight-nummer registreres selvfølgelig men faller automatisk inn i rekken av kjente nummer. Det er først når verdiene overskrides at de blir registrert, v/f.eks. raketter og lignende ting. Mrk. Fientlige jagere blir oppdaget ved krenking av luftrommet så det er ingen grunn til panikk.

Kun Komitēen og Clas Svahn.

* OBSERVASJONER I PERIODEN MEDIO JANUAR TIL MEDIO APRIL 1993. *

* SAMT ENDEL ELDRE INNKOMNE RAPPORTER *

* FØRKORTELSER: C = Circa. Tlf+rap. = TELEFONSAMTALE PLUSS RAPPORT *

* div. = DIVERSE FØRGER/KLOKKESLETT/VØRIGHET. *

UFO over Nord-Troms?

Halvor Henriksen

STORSLETT: – En lysende gjenstand dalte raskt ned mot øst. Den lyste opp hele landskapet. Det var en UFO (uidentifisert flygende objekt).

To personer, uavhengig av hverandre, har observert et noe uforklarlig lys på himmelen natt til mandag, mellom klokken halv to og kvart på to.

Hugo Lorentzen, som satt på sitt kontor i Akkarvik på Skjervøy og jobbet, oppdaget plutselig noe som lyste opp på sydøst-himmelen.

– Hele landskapet ble opplyst av en lysende gjenstand. Den forsvant ned mot horisonten og innlandet. Ei stjerne var det ikke. Ikke var det en nødrakett heller. Selv om lyskula

virket nokså nær, forsvant den bak et skylag, nokså fjernt på himmelen, sier Lorentzen.

I Skardalen i Kåfjord observerte taxisjåfør Ansgar Dalvik og en passasjer det samme. Tidspunktet, klokken 01.43, stemmer godt med observasjonen på Skjervøy.

– Det var en voldsom lyskjegle. Den lyste opp hele Kåfjord. Vi kunne se husene på andre sida av fjorden, sier Dalvik. Der vi satt i bilen på E6, virket som om den dalte ned mot Isfjell på vestsida av Kåfjorden. For meg er det vanskelig å ha noen formening om hva det var vi så. Det kan ha vært en stor meteoritt.

– UFO, nei. Det må ha vært en meteoritt - en forholdsvis stor en. En stor meteoritt er sjelden, men den lyser ganske kraftig opp, sier

førsteamanuensis Truls Lynne Hansen ved Nordlysobservatoriet i Tromsø. Han utelukker at det kan være en rakett fra Andøya og Kiruna med de retninger som observasjonen er gjort i.

Løytnant Berg Hansen, presseoffiser ved Forsvarskommando Nord-Norge, sier at det ikke er registrert noen flygende gjenstand på Forsvarets radarstasjoner på den tida observasjonene skal være gjort. Men han kan fortelle om en del andre observasjoner av lysende gjenstander på himmelen natt til mandag, blant annet fra to båter, men retningen de hadde stemmer ikke helt med de observasjonene som er gjort i Nord-Troms.

Det er også meldt om en slik observasjon i Midt-Troms.

«Nordlys» 26-1-93

UFO'en var en meteor?

Halvor Henriksen

STORSLETT: Det var ikke bare folk i Nord-Troms som natt til mandag ble skremt av en kraftig lysende gjenstand som raskt beveget seg over himmelen. I Kautokeino ble mange folk vekket av tordenlignende smell, mens andre igjen kunne observere et kraftig blåhvitt lys på himmelen, forteller frilansjournalist Johan Mathis Gaup til Nordlys.

Observasjonene i Kautokeino ble gjort omtrent samtidig som i Nord-Troms og fra en del båter ved kysten av Troms. Også i Kilpisjärvi i Finland er det gjort lignende observasjoner. – Vi trodde først det var en nødrakett. Etterpå virket det som om det var et fly som styrtet, sier Edny Wikerøy fra Nord-Lenangen. Hun og mannen Tore var på veg fra Nord-Lenangen med båt, og var akkurat utenfor Nord-

lenangneset da det lyste kraftig opp.

– Det var som kraftig vedvarende lynild som vi kunne se i flere sekunder...

...e batee:Hag sjøøeri langt-Brødkunne e seble lynenepp. Da det forsvant ned mot horisonten, virket det som om det hele eksploderte og oppløste seg. Jeg og mannen min var redd for at det var et fly som styrtet. På grunn av motorduren fra båten kunne vi ikke høre lyder, sier Edna Wikerøy. Ingen kan med sikkerhet si hva det er som har skremt opp folk på strekningen fra indre Troms til Kautokeino. Utallige observasjoner er gjort. Etter det som er fortalt til Nordlys, tyder alt på at det lysende objektet har kommet fra nordvest og gått ned mot sydøst.

Ingeniør Rolf-Terje Enoksen ved Tromsø Satellittstasjon kan ikke hjelpe oss med å identifisere UFOen. Hvis det

for eksempel skulle dreie seg om en meteoritt som går i bakken, må den være av enorm størrelse. Fra en meteorologisk satellitt, som kan se den minste detalj på 1,1 kilometers avstand, er det derfor ikke mulig å se et meteorkrater. Skulle det være slike enorme dimensjoner over nedfall fra verdensrommet, har nok det blitt merket på andre måter.

En mer høyoppløselig satellitt ser mindre detaljer. Men her er sterke begrensninger med hensyn til skyer, mørke og om satellitten er påslått på forhånd.

FKN (Forsvarskommando Nord-Norge) har sjekket alle data fra sine radar- og observasjonposter i Troms og Finnmark uten at det er registrert luftfartøy eller andre flygende objekter på himmelen på dette tidspunktet, sier presseoffiser, løytnant Lars-Petter Berg-Hansen.

Nordlys 27 januar 93.

Skiens-familie filmet en gjenstand
de aldri kommer til å glemme:

Forunderlige
opplevelser

Fantastisk og sjokkerende UFO-opplevelse

Det var om natten den 13. juli 1986 det
skjedde. Familien Tonning fra Skien
var i ferd med å avslutte sommerferien
på en seter to mil fra folk. Da plutselig
fikk Tove Tonning øye på noe sterkt
lysende som kom mot kjøkkenvinduet.
Det var opptakten til to uhyggelige UFO-
timer ved Torpo i Hallingdal.

Hjemmet-reportasje
Arild Mikkelsen

Tegning: Torfinn Tonning
Foto også: UFO-Norge

—Jeg satt med ryggen til
vinduet og not den siste
kvelden på den eldgamle Brei-
set-setra i 1200 meters høyde
over Torpo i Hallingdal. Min
kone puslet med et eller annet
borte ved vinduet. Plutselig ble
hun stående helt stiv. «Hva er
det du kikker på?» husker jeg at
jeg spurte. «Se på det der!» sa
hun bare og pekte. Jeg kikket ut
av vinduet og så et veldig lys.
Det slo meg med én gang at dette
var noe høyst unormalt, for å si
det mildt. Det datt ut av meg:
«Du store min, skal vi nå opp-
leve dette også!»

Det er Torfinn Tonning som
sitter i sitt hjem i Skien og for-

teller dette. Sammen med ham
er sønnen Christer, som var 12
år gammel da hendelsen fant
sted. Hans kone Tove går bare
til og fra. Hun vil ikke være med
på bilder og heller ikke rippe for
nye opp i det uhyggelige som
hendte for syv år siden. Det
overlater hun til mannen, som
på sin side gjerne vil ha en for-
klaring på det merkelige han
opplevde og filmet like over
midnatt den 13. juli 1986.

Ubeskrivelig uhygge

—Da vi så dette lyset, skal jeg
hilse og si at det ble røre på den
lille setra, forteller Tonning.
—Vi var fem stykker som løp til
vinduet og så med vantro på det
kraftige lyset som nærmet seg.
Det står et uthus cirka 10 meter
fra seterbygningen. Vi følte at
lyset stoppet like ved dette for
så sakte å trekke seg tilbake.
Deretter ble den lysende gjen-
standen stående på kanskje
200–300 meters avstand i hele
to timer mens den vandret sakte
frem og tilbake over åskammen.

▲ Dette er et dataanalysebilde
av Tonning-filmen fra forsk-
ningsinstitusjonen GSW i USA.
Det uidentifiserte objektet ses
til høyre som en grønn oval.
Legg merke til det merkelige ly-

set som skyter ut fra gjenstan-
den og som nesten er forsvun-
net ut av bildets venstre kant.
Det forekommer bare på en
eneste rute i videofilmen og har
fulgelig en kolossal hastighet.

▼ Torfinn Tonning og sønnen
Christer i dag. Christer var bare
12 år den gangen faren vekket
ham midt på natten. «Kom skal

du få se noe du aldri før har sett,
og som du aldri kommer til å se
igjen!»

Stoppet. Kom mot oss. Stoppet.
Trakk seg tilbake. Stoppet.

Vi følte en ubeskrivelig uhyg-
ge hele tiden, fortsetter Ton-
ning. —Derfor hadde ingen av
oss lyst til å gå ut for å ta gjen-
standen i nærmere øyesyn. Ja,
200–300 meters avstand i hele
to timer mens den vandret sakte
frem og tilbake over åskammen.

kikket mot lyset. Da fremkom
en tydelig form — helt distink-
te konstruksjonsdetaljer. Gjen-
standen hadde en oval form med
noe som kunne minne om store,
runde vinduer midt på. Ut fra
disse rundingene strålte det et
sterkt, hvitt lys. Det var et lys
som levde, det var ikke det døde
lyset fra en lyskaster. Gjenstan-

den var anslagsvis mellom 10 og
30 meter i diameter.

Noe veldig stort

—Selv om det hele var ganske
skremmende, så vekket jeg like-
vel min sønn Christer på 12 år.
«Kom skal du se noe du aldri før
har sett, og som du aldri kom-
mer til å se igjen,» sa jeg. Jeg
følte at vi der og da var med på
noe veldig stort, at vi var privi-
legerte på en eller annen merke-
lig måte. Men samtidig var red-
selen der hele tiden. Tenk om
tingen hadde tenkt å lande? Det
så da vitnerlig sånn ut. Hva ville
i så fall skje med oss?

Det gikk over et kvarter før
jeg kom på dette med video-
kameraet. Jeg hadde jo kamera!
Batteriene var riktignok opp-
brukt, men det gikk an å benytte
uttaket for sigarett-tenneren i
bilen som strømkilde.

Nå måtte jeg ut i natten og gå
i retning av objektet. Jeg husker
at jeg ikke var særlig høy i hat-
ten da jeg plagget ledningen inn
i sigarett-tenneren, satte begge
albuene i biltaket som støtte og
tvang meg selv til å filme i noen
minutter. Men til slutt orket jeg
ikke mer. Da skalv jeg voldsomt
over hele kroppen. Men det var
ikke av kulde...

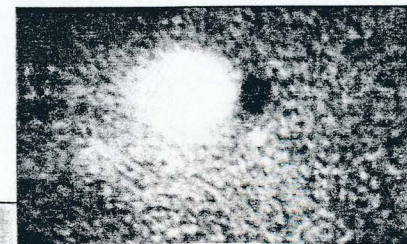
Vanvittig fart

—Det var også en av de tilstede-
værende som prøvde å ta et bil-
de av gjenstanden med blitz,
forteller Tonning. —Det var jo en
håpløs avstand å fotografere på
i nattermørket, men det lille blin-
ket fikk faktisk gjenstanden til
å fjerne seg fra oss. Den reagerte
helt opplagt på lys!

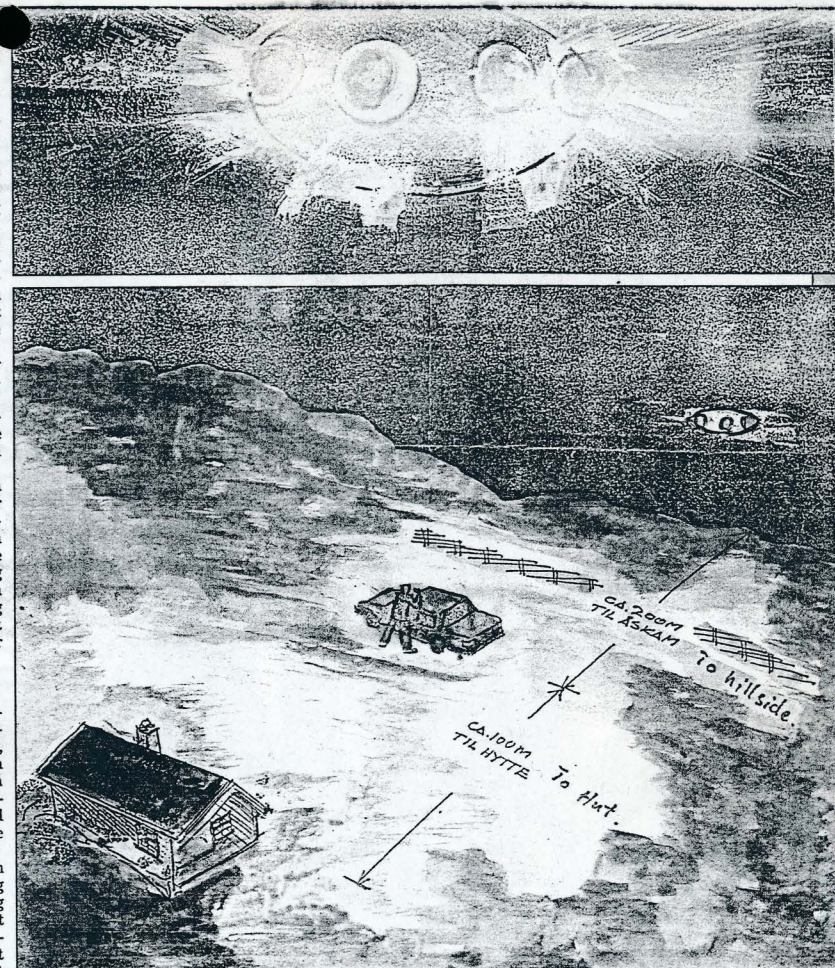
Men etter to timer hadde den
åpenbart fått nok, for plutselig
forsvant den med en vanvittig
fart rett opp. Og tilbake satt
seks mennesker med en uhygge-
følelse som ennå ikke har lagt
seg. Jeg har i alle fall aldri sett
noen rarere greier, for å si det
på den måten. Synet er der hele
tiden. Man får liksom ikke fred
i sjelen.

—Følte du at dere ble obser-
vert?

—Ja, det gjorde jeg. Og det gjør
jeg forresten ennå. Det var sterk
kost som den gang etset seg inn
i hjernebarken. Andre ser som
regel rett frem eller ned når de
er ute og lufter bikkja om kvel-
den. Jeg ser alltid opp. ◆

▲ Dette er
UFO-en på Ton-
ning-filmen
i ekstremt stor
forstørrelse.
Ovalformen
kommer her
ganske godt
frem.

▲ Torfinn Tonning har her selv
tegnet de dramatiske minuttene
da han løp ut og begynte å filme
den ovale gjenstanden med vi-
deokamera støttet til biltaket.
Strøm fikk han fra bilens siga-
rett-tenner: Opptaket varte i cir-
ka fem minutter — da skalv han
så veldig at han ikke orket å fort-
sette filmingen. I overkant har
Tonning tegnet det han så da
han rettet en kikkert mot det
skarpe lyset.

Ingen stjerne, planet eller ballong

Tonning-filmen er blitt under-
søkt av det amerikanske forsk-
ningsinstituttet GSW, som
plasserer det som er blitt filmet,
både når det gjelder størrelse
og form, i kategorien ukjent
opprinnelse. Det er ikke noe
jordisk fenomen man er kjent
med fra tidligere.

I 1992 var filmen dessuten til
dataanalyse ved Østfold inge-
niørhøyskole, som konklude-
rer: «Lyskilden varierer i form.

Noen ganger har lyset en sent-
rert og ganske sirkelformet
kjerne, andre ganger har det en
kjerne med flere kjerner. Det er
opp til tre kjerner i selve lyset,
noe som også stemmer med
Torfinn Tonnings utsagn. Gjen-
nom en kikkert så han flere
sentre i lyset. Dette — sammen
med variasjon i lysstyrken, vi-
ser at denne observasjonen
vanskelig kan være en stjerne,
planet eller ballong.»

Beam me up to the ship, Odd-Gunnar

STUDENT AVISA

TRODHEIM
"UNDER DUSKEN"

W.1.
1993
28.
Jan.

Vi har vel alle fra tid til annen tittet opp på himmelen og tenkt på uendeligheten, og om det er noen der ute. Noen av oss gjør slike ting oftere enn andre, og det er til og med noen som bruker det meste av fritiden sin til å prøve å finne ut av UFOer. Odd-Gunnar Røed er ufolog og representerer organisasjonen UFO-Norge, men han er faktisk ikke så speisa som en skulle tro.

Av BO HANSEN

De fleste tenker vel på marsboere, E.T. og grønne menn når de hører om UFOer. Det beviser bare at vi ikke har peiling. Ikke så mye peiling i alle fall.

– Besøkteorien er en av de mer fantastiske, sier Røed. Det er ikke vår oppgave å bevise at det finnes liv på andre planeter eller få flere til å tro at det er liv der ute. Vi prøver å få klarhet i hva det uidentifiserte er for noe, og driver ingen science-fiction klubb.

UFO-Norge gir ut bladet «UFO» som kommer fire ganger i året. Brorparten av UFO-rapporter har naturlige forklaringer som flylys, værfenomener og meteoritter, og UFO-Norge gransker de rapportene som kommer inn i Norge.

– Vi prøver ikke å spekulere, men snarere oppklare i den grad det er mulig. Det viser seg allikevel at alt ikke lar seg forklare, selv når vi tar menneskets frodige fantasi med i betraktningen. Det er her teoriene om hva dette uforklarlige er, kommer inn. Vi tenker på UFOer som uidentifiserte flyvende objekter, og det er ikke ensbetydende med grønne menn, sier ufologen.

Teoriene

Når det verken ser ut til å være meteoritter eller kulelyn, hva kan det da være?

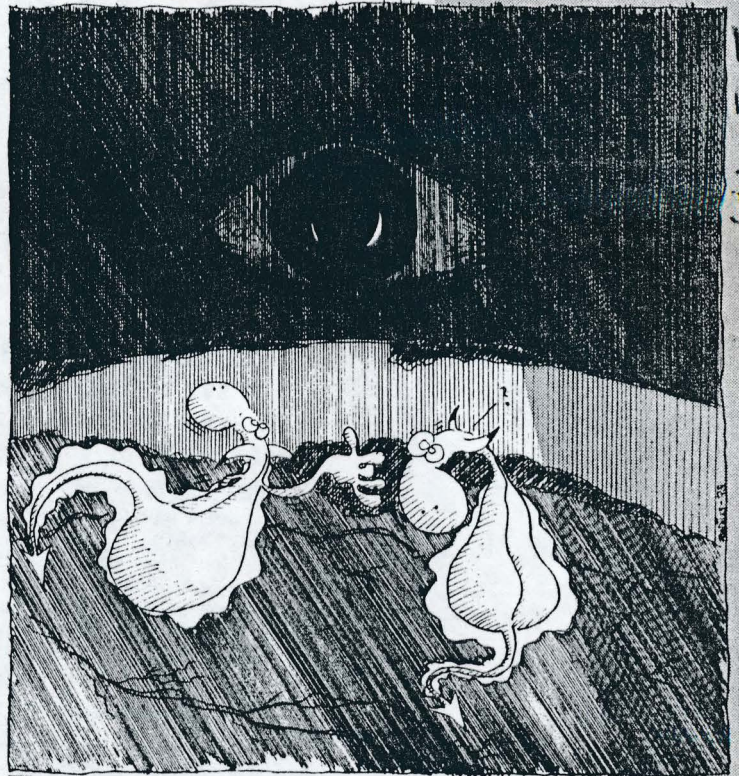
– Teorien om at vi blir gjestet av vesener fra andre planeter, er jo alltid spennende. Fra mitt ståsted virker den derimot ganske umulig. Den nærmeste

stjernen vår ligger tross alt 4,2 lysår borte, og den reiseteknikken som må brukes for å reise så langt på overkommelig tid, er *vel* fantastisk.

– En annen teori dreier seg om et annet univers parallelt med vårt eget, men som vi med menneskelige sanser ikke kan oppfatte fysisk. På samme måte som at hunder oppfatter lydfrekvenser vi ikke enser, kan det være med dette parallelle universet.

– Enkelte mener også at det er mulig å reise i tid, slik at de uforklarlige UFO fenomenene er vesener fra vår egen fortid eller fremtid som er ute og flyr.

Til slutt kommer den teorien som blir sterkere og sterkere blant ufologer, og som jeg selv også ser på som svært interessant. Den går på at menneskene selv frembringer disse fysiske fenomenene gjennom sin egen psyke. Vi sender ut så mange tanker, at UFOen skaper seg selv, så å si. Denne teorien skiller seg fra de andre ved at den tar utgangspunkt i mennesket, og den blir derfor litt mindre fantastisk enn de andre. Har du noen gang vært i en tett skog som er helt svart? spør Røed med stemmen full av mørk skog. Før i tiden så de troll, nisser, dverger og slikt, men nå er det ikke plass til det lenger. Derfor har vi fått UFOer og sånt i stedet, tror jeg. Men alt er egentlig i det blå, og disse teoriene er ikke noe vi benytter som utgangspunkt når vi analyserer UFO rapportene i Norge. Vi vet fremdeles for lite til det.

Viktig å oppklare

Psykiske fenomener og parallelle univers, er det egentlig så viktig? Hva er vitsen med å engasjere seg så i det når det finnes så lite håndfast om fenomenet?

– Simpelten fordi det er fenomener som gjentar seg til stadighet. I USA er det gjort undersøkelser som viser at 3,7 millioner amerikanere har blitt bortført av UFOer flere ganger! (Only in America! – red.anm.) Selv om dette sikkert er et alt for høyt tall, kommer en ikke nærmere noen løsning ved å feie det under teppet. UFO-Norge jobber med å belyse fenomenene, og vi ønsker å få med vitenskapen og militæret i større grad. Det er så mange ting som indikerer en inntegning og krenkning av nasjoners luftterritorium. Hadde det vært andre land som hadde stått for dette, ville de ha blitt skutt ned, og jeg mener det må være i alle lands interesse å finne ut av hva i all verden dette er for noe.

Er det noen vits i å spørre deg om du tror på UFOer?

– Spørsmålet faller egentlig på sin egen urimelighet. For oss i UFO-Norge, er det ikke et spørsmål om å tro på noe, men

å prøve å finne ut av et fenomen som ingen har noen sikker forklaring på.

Nysgjerrigheten vokser

Har medlemskapet noen appell for mennesker over pubertetsalder?

– Ja, absolutt. Vi kjører en fornuftig linje, og bladet vårt er ikke noe science fictionblad. Vi har nettopp hatt en medlemsundersøkelse, og det er også atten prosent kvinner blant oss. Vi merker at både interessen og medlemstallet i UFO-Norge er stigende.

Noen av oss tilhører den generasjonen som måtte snike seg inn på de første «Star Wars» filmene med 12-års grense, og har kanskje ikke større forhold til fenomenet UFO enn at vi synes Darth Vader er slem mot R2D2. Og de er til og med identifiserte og flyr ikke, og vi tenker kanskje ikke på dem hver dag. Så hva får en voksen mann til å bli ufolog?

– Jeg har bestandig hatt interesse for det ukjente. Det er ingen trosretning, jeg er nysgjerrig på et mer fysisk grunnlag. Men det er fremdeles bare en tidkrevende hobby, og ikke noe å leve av. ●

Søndag/søndag, 10.5.92

Tja.

Mutulasjoner, nå
også på mennesker?

Eller er dette en
australsk utgave

av Dr. Frankenstein

som bygger sin
egen modell?

Vel, nå er

artikkelen hentet

fra "Søndag Søndag"

og det forklarer

vel det meste.

HJERNER STJÅLET

Cairns, Australia: Sjokkerte politimenn ankom ulykkesstedet hvor tre biler hadde krasjet - og fant syv omkomne mennesker med hjernene borte! De syv likene hadde alle fått hodene skåret opp i pene snitt, og innholdet var forsvunnet.

Politimyndighetene har ennå ingen spor å gå etter i denne uforståelige saken.

- Vi har ingen anelse om hvem som gjorde dette, eller hvorfor, sier førstebetjent Oliver Granger ved Cairns-politiet. - Vi vet heller ingenting om ulykkesofrene var døde eller fortsatt i live da hjernene ble fjernet.

- Så vidt vi vet, finnes det ikke noe svart marked for menneskehjerner. Vi har sjekket alle medisinske institusjoner, men ingen har mottatt noen nye organer etter ulykken. På dette tidspunktet holder vi oss til teorien om en mentalt forstyrret person, men også en som har kirurgiske ferdigheter, fortsetter Oliver Granger.

Utrykning

Ifølge Granger mottok politiet en telefon 21. mars klokken 17.20. Minutter etterpå var to patruljebi-

ler og en ambulanse på plass på ulykkesstedet. På fortauet lå likene av to barn, tre kvinner og to menn. Ofrene hadde forskjellige skader, men en ting til felles; et kutt fra øre til øre, gjennom skallebeinet inn til hodets sentrum.

- Først trodde våre tjenestemenn at hodeskadene var kommet på grunn av ulykken, men ambulansefolkene kunne raskt fastslå noe annet, sier Granger. - De sjekket, og fant ikke en eneste hjernest rest hos noen av ofrene.

Obduksjoner er foretatt på ofrene, og politiet har identifisert en familie fra New Zealand som var på ferie i Australia. De har også forsøkt å spore opp nødtelefonen de fikk den 21. mars, men uten hell.

- Vi har gått over ulykkesstedet med lupe, men det fantes ingen spor. Nå kan vi bare sette vår lit til eventuelle vitner, sier førstebetjenten.

V-G 22/2-93.

Mand

Ba spøkelse stikke av

LONDON (AP-VG) En bank i London, Coutts & Co., som benyttes av den britiske overklasse, har i all hemmelighet engasjert en spøkelsesutdriver. Dette fordi ansatte i banken påstår å ha sett en hodeløs skikkelse kledd i en renessansekjole, skriver den engelske avisen The Sunday Telegraph.

Fire av funksjonærene i banken mener at de ved forskjellige anledninger har sett en svart, spøkelsesaktig skikkelse i atriomet i bankens hovedkvarter. De angivelige observasjonene skal ha blitt fulgt av et plutselig fall i temperaturen i lokalet, forteller avisen.

Banken tok kontakt med Eddie Burks, en tidligere ingeniør og deltidskonsulent i psykologi, og engasjerte ham i spøkelsesjakten.

Burks forteller til avisen at han har snakket med spøkelset og anmodet det om å forlate lokalet. Han forteller videre at spøkelset var en nobel herre som ble hals-hugd i nærheten av banken fordi han nektet å etterkomme et kongelig pålegg.

Coutts & Co. ble grunnlagt 1692 og har hatt sitt hovedkvarter på samme sted siden 1904.

25 år siden hans død

Marcello Haugen i «sekroken» på Svarga. Denne pipa fulgte ham gjennom hele livet.

▼ Jan-Erik Kvamsdahl med den lille boken som Marcello Haugen skrev i 1922 — «Betragtninger over en dag», som nå igjen er å få kjøpt i de fleste bokhandler.

Norges merkeligste menneske gjennom alle tider

I syv år har Jan-Erik Kvamsdahl forsket på Marcello Haugen:

HJEMMET
Nr. 12 - 1993

— Ja, han er mer enn det, hevder Jan-Erik Kvamsdahl (39), — han er temmelig enestående i verdenshistorien. Selv den store spåmann Nostradamus hadde bare litt av det Marcello hadde mye av, sier Kvamsdahl, som sitter på en mengde stoff og planlegger tre store bøker om Norges største nasjonalfenomen, Marcello Haugen.

Hjemmet-reportasje
Arild Mikkelsen

Marcello-fotografier fra Jan-Erik Kvamsdahls arkiv

■ Mystikkens store slør ligger fremdeles omkring skikkelsen Marcello Haugen — selv 25 år etter hans død. Det går historier om ham i tusenvis. Men kan man stole på disse etter så mange år? Selv så han knapt noe om

seg selv og sine gjerninger for andre mennesker. Han handlet i det stille og etterlot seg lite av skriftlig materiale. Men hva vet man så med noenlunde sikkerhet om fenomenet Marcello Haugen? Jeg spør en som virkelig har gravd dypt i denne materien, Jan-Erik Kvamsdahl fra Oslo.

— Et eller annet utenfor meg selv har nå drevet meg frem i syv år. Jeg vet ikke hva drivkraften er, bare at kreftene er store, sier Kvamsdahl. — Talløse er mine reiser i dette tidsrommet. Talløse er mine utgifter, kilometer og de folk jeg har intervjuet. Det er sikkert minst 300 personer, pluss et ukjent antall brev og fotografier som jeg har kommet over på min vei. Alt dette har overbevist meg om at Marcello Haugen er det mest klarsynte mennesket som har levd i Norge. Ja, jeg vil gå lenger enn det. Det mest klarsynte mennesket som overhodet har levd. Det er ingen over og ingen ved siden. Alt det første-håndsmaterialet jeg har samlet inn, har overbevist meg om at han var mer klarsynt enn selveste Nostradamus, den berømte franske legen og astrologen som levde på 1500-tallet. Begge kunne de se fremover i tiden. Men Nostradamus hadde ikke Marcellos dybde og bredde. Han var uklar der Marcello var lynskarp og direkte. Ja, Marcello kunne sitte på sitt kontor i annen etasje i skogvillaa Svarga ovenfor Lillehammer og fra venteværelset i etasjen under plukke ut totalt ukjente mennesker — de som mest trengte hans hjelp. Han

kunne si: «Send opp Gulbrandsen. Han med mavesmertene. De andre får vente.»

Marcello var en kvinneglad mann

— Og de andre ble tålmodig sittende og vente, forteller Kvamsdahl, som har snakket med en mengde av disse venteværelsesmenneskene. — Selv om det kunne være så mange som 50 ventende personer på innsiden og kanskje 100 på utsiden, så ble de værende. Og mange av dem kom igjen dagen etter. Tilstromningen var enorm, men Marcello lot seg ikke affisere. Han hadde en tålmodighet og en energi som var nesten grenseløs. Hvor han fikk denne kraften fra, vet ingen. Noen har påstått at han ladet batteriene på alle de kvinnene som til stadighet omga ham. Han virket jo som et fluepapir på det annet kjønn, og de svermet som små myggsvermer omkring ham. Det sies at han hadde en teknikk som gjorde at han kunne hente energi hos alle disse damene. Ja, at han rett og slett tappet dem for kraft, og at det var derfor han hadde dem der. Men mer om dette i bøkene som kommer, sier Kvamsdahl megetsigende.

— Var han ikke da en kvinneglad person?

— Jo, så absolutt. Han var en kvinneglad mann både fysisk og psykisk. Så vel sjelelig som høyst kjødelig. Men han utnyttet på ingen måte de kvinnelige fans som svirret omkring ham. Han var en meget moralsk person. Ja, jeg vil

Vakre kvinner surret rundt Marcello som fluer, noe den mystiske mannen ikke hadde det minste imot.

Marcello Haugen på påsketur i 1914. Han er her 36 år og en flott kar, som de aller fleste kvinner falt for. Her er han på ski sammen med sin mor (med skjert) og en ukjent kvinne.

Da Marcello forhindret en togulykke

Overkonduktør Martin Ødegaard arbeidet sammen med lokfører Marcello Haugen på strekningen Lillehammer—Dombås. Han har fortalt følgende historie til Hjemmets reporter:

«En gang bråstanset Marcello toget like foran en sving oppe i Gudbrandsdalen et stykke. Jeg løp frem og spurte hva som var i veien. 'Noe forteller meg at vi ikke bør fortsette,' sa Marcello. Vi gikk da fremover jernbanespolet noen hundre meter, og der lå det da også en diger steinblokk midt i skinnegangen...

Det var romsligere kjøretider den gang enn nå. Det kunne være 10–15 minutters stopp på hver stasjon, og overalt var det mennesker

som ville ha hjelp av Marcello. Jeg husker en alvorlig dame som kom bort til toget på Bru-munddal stasjon. Hun lurte på om jeg var den berømte Marcello Haugen. 'Ja,' sa jeg på skøy. Så ga hun meg en matkurv fra en Marcello hadde hjulpet.

En stund senere var det middagstid. Jeg tok frem kurven og begynte å spise. 'Du har kanskje lyst på et smørbrød?' spurte jeg Marcello. 'Ja, takk som byr, for det var jo egentlig jeg som skulle hatt den kurven...'

Marcello kunne se gjennom hus

Øyvind Andersen var Marcellos sjåfør i 42 år:

«Jeg var alltid trygg når jeg hadde Marcello Haugen i bilen. Det hendte — når vi kjørte på trange veier — at han plutselig kunne si: 'Stopp litt her, Øyvind.'

Og da dukket det alltid opp en bil straks etter.

Spesielt godt husker jeg en tur til Oslo. Vi hadde nettopp passert Ankertorget da Marcello bad meg stanse. 'Vent!' kommanderte han brått og forsvant inn et portrom. Etter en lang stund kom han tilbake, like rolig og uanfektet som han pleide å være. 'Det var en mann i det huset som nettopp forsøkte å begå selvmord. Men jeg fikk ham fra det. Man har ikke rett til å ta liv — heller ikke sitt eget...'

En fantastisk gjenfinnelse

Birger Kirkeby fra Lillehammer fortalte følgende historie til Hjemmets reporter i 1975: «Det var høsten 1948. Jeg kjørte flyttelass for grosserer Wang fra Lillehammer til Odalen. På toppen av lasset lå det et meget verdifullt persisk teppe.

Da jeg kom frem, oppdaget jeg til min store forskrekkelse at teppet hadde falt av lasset. Jeg lette og lette langs den 14 mil lange veistrekningen, men teppet var og ble borte. Da var det jeg plutselig kom til å tenke på Marcello Haugen. Og jeg opp til Svarga og satte meg på venteværelset. Det var som vanlig fullt. Men det droyde ikke lenge før Marcello kom ned. 'Det er en sjåfør her

i dag. Værsågod kom inn...

'Jeg har mistet et verdifullt teppe fra et flyttelass,' sa jeg. 'Ja, jeg vet det,' sa Marcello og så ned i glasskula sin. 'Du har kjørt to lass. I går kjørte du på vestsiden av Mjøsa. Men i dag tok du østsiden.' Du store min, tenkte jeg. Det stemmer det...

Marcello fortsatte ufordretd: 'Ved Strandlykkja stasjon gjør veien en sving. Der ligger det tre hus. I et av dem befinner teppet seg.'

Jeg kjørte straks av gårde, fant svingen og de tre husene. I det midterste huset fikk jeg teppet tilbake. Jeg dro sporenstrekks til polet og kjøpte den dyreste vinflasken de hadde. Så reiste jeg opp til Marcello Haugen og spurte hva jeg skyldte ham. 'Nei, det får greie seg med den vinflasken du har i vesken,' mente han.

«Så» sin egen død – på timen

påstå at han er et av de dypsin- digste og redeligste naturmen- nesker som noen gang har levd.

– Ble han noen gang rik på sin virksomhet?

– Nei, ikke på sin pasientvirk- somhet. Det var mer en oppgave og et kall, og ingen melkeku. Det var snarere tvert om. Han kunne nok ta en tier eller to av dem han så hadde, men kom det inn et menneske som lite eller ingen- ting eide, så kunne han si: «Nei, Martemor, den tieren du har i pungen din, trenger du mer enn jeg.» Eller han kunne dele ut tie- re til dem som ingenting hadde. Og alt dette «så» han med sitt merkelige «tredje øye». Han kun- ne faktisk se tvers gjennom folk. Og folks lommebok var heller ikke noe problem i så måte. De- te er det mange førstehåndsbe- retninger om. Marcello hadde røntgenøyne. Ikke bare det — han kunne se over berg og blå- ner. Folk kunne ringe ham fra hvor som helst på kloden. For Marcello var ikke 1000 kilometer noen uoverstigelig hindring.

«Guttungen har synske evner»

– Men tilbake til dette med pen- gene. Han var jo en meget vel- holden mann?

Marcello Haugen på eldre dager med tjener- staben på Svarga ved Lillehammer.

Slik ser hans merkelige hus, Svarga, ut. Det står fremdeles.

– Ja, han var en flink forret- ningsmann. Han var dyktig i aksjekjøp. Akkurat på dette punkt tror jeg klarsynet må ha hjulpet ham i ikke så liten grad. Men han drev også et lite skips- rederi som han tjente penger på. Såpass mye at han kunne kjøpe seg et slott med omkringliggende landsby i Østerrike og en flott herskapsvilla i Ullevål. Ileen i Oslo. I 1919 var han ikke snauere enn at han kjøpte en jernbane- vogn full av raffinerte møbler fra kontinentet, og denne fikk han sendt ens ærend nordover til Norge. Marcello elsket å omgi seg med vakre ting. Det være seg kvinner eller mer stabilt inven- ter.

Marcello Haugen spilte på mange strenger, fortsetter Kvams- dahl. – Sin egen mystiske streng

slo han an i syvårsalderen da han gikk med sin mor i Kongs- bergs gater og så en hest. «Se på alt det rare som hesten har i ma- ven sin, mamma!» Moren ble forferdet og bad ham tie stille. Men guttungen fortsatte å legge ut om hesten og alt det merkelige han hadde sett der inne. Til slutt ble moren engstelig og tok ham med til lege. Hun trodde gutten var blitt smårar. Men legen kunne berolige henne. Marcello var det ikke noe i veien med. «Men mye tyder på at gutten har synske evner.»

Forutså sin egen død

– Dette eksemplet på Marcellos merkelige røntgensyn ble fortalt av Marcellos mor til Marcellos

sjåfør gjennom 42 år, Øyvind Andersen, og senere er det til- flytt meg.

Jeg har også fått bekreftet at Marcello faktisk også forutså sin egen død, forteller Kvamsdahl. – Nyttårsaften det året han fylte 89 år hadde ham samlet fire av sine nærmeste rundt seg. Han satt i sin stol likeså sort i farge som han hadde vært gjennom hele livet. «Det skal skje noe på Svarga i kveld klokken elleve...»

Alle rundt ham skjønnte hva han mente. Men Marcello var ikke det minste engstelig. Han sa at han lengtet tilbake til tilvæ- relsen før fødselen. Han visste at han hadde levd mange liv — det te var bare ett av dem. Så død han i troen på sin meget spesiell gud. Klokken hadde da så vidt passert elleve...

Damene surret som fluer rundt Marcello Haugen:

Kjøpte slott til sin grevinne

– Marcello Haugen var en vagabond i sine yngre år, og dro Europa rundt på ekte sig- øynervis. Han var jo selv av taterslekt. Hans far Thorius var mørk og pen og kunne romani — de reisendes språk. Det var vel arven fra ham som gjorde at Marcello hadde fosfor i blodet, mener Jan-Erik Kvamsdahl.

– Han hadde alltid en liten koffert stående pakket, noe som gjorde at han kunne reise på fem minutters varsel, med kun enkle barbersa- ker, noen klær og en hengekøye til å henge opp mellom to trær. Res- ten sørget livets velsig- nede tilfeldigheter for...

Disse tilfeldighetene gjorde at Marcello møtte skjebnen på en jernbane- stasjon i Østerrike i 1912. Det var en grevinne som tilfeldigvis gikk av toget samtidig med Marcello. Det sa øyeblikkelig klikk

Dette bildet av den unge Marcello Haugen er tatt i Sør-Tyrol i 1914.

for begge, men nok mest for grevinnen, slik var det alltid med kvinnene i Marcello Haugens liv.

Marcello varslet om invasjonen

– Marcello skulle komme til å bety mye for henne i mange år. Hun fortapte seg i den sorthårede 34- åringen, og Marcello bodde på slottet hennes i lange perioder om gan- gen. Selv er jeg i den lykkelige besittelse av et postkort fra begynnelsen av dette århundret, sier en triumferende Jan- Erik Kvamsdahl. – Det har Marcellos egenhen- dige håndskrift: «Slot Vichtenstein hvor jeg bodde 1912–13. Kryset viser mit værelse. Mar- cello.»

Midt på 20-tallet kjøp- te Marcello Haugen like godt hele slottet med omkringliggende lands- by. Ingen vet hvor mye han ga for det eller hvor- for han egentlig ervervet seg denne storslotte eien- dommen. Men det sies at han gjorde det for å red- de grevskapet for famili-

Dette er slott Vichtenstein i Østerrike hvor Marcel- lo bodde fra 1912 til 1913.

en som var i økonomiske vanskeligheter. Han for- ble i alle fall eier frem til 1938. Kanskje var det vissheten om den kom- mende krigen som gjorde at Marcello solgte? Hvem vet? sier Jan-Erik Kvams- dahl, som kan fortelle at Marcello ved flere anled- ninger varslet den norske regjeringen pr. brev om tyskernes forestående in- vasjon, uten at han ble tatt alvorlig. Selv har Kvamsdahl prøvd å spo- re opp disse brevene i det norske Stortings ar- kiver. Men uten resultat.

Begikk selvmord for hans skyld

– Hva med den østerriks- ke grevinnen, undrer jeg. – Var det virkelig kjærlig- het fra begge sider?

– Ja, det var et seriøst kjærlighetsforhold. Men Marcellos uro i blodet drev ham alle andre ste- der enn til Østerrike. Grevinnen følte at hun så altfor lite til ham, og hun begikk til slutt selv- mord for hans skyld. Selv fortalte Marcello lite om dette kapitlet i hans liv.

Forunderlige
opplevelser

Opptakten til «Ekspedisjon styrtet UFO» i Telemark:

UFO-en passerte like over hodene på oss!

Hjemmet-reportasje
Arild Mikkelsen

I over 40 år har gårdbruker Anders Funnemark (60) gått omkring og fundert på det han så sammen med sin søster midt på blanke juldagen i 1952. Søkenparet gikk like under åskanten og hesjet høy. Klokken var to på ettermiddagen, det var sterk sol og insektene summet høyløyt omkring av rent varmt velvære...

Men plutselig la den 19 år gamle Anders merke til en helt annen summyld. Det var akkurat som flere bisvermer på én gang! Han ropte til sin søster

– Min søster og jeg holdt på å hesje høy da det hendte, forteller gårdbruker Anders Funnemark (60) fra Lunde i Telemark. – Plutselig begynte det å summe som mange bisvermer over hodene på oss. Da fikk jeg øye på en stor, termosformet gjenstand med tydelige problemer. Den holdt på å kollidere med tretoppene da den forsvant nedover i retning Laugtjønn. Den kom aldri opp av skogen igjen og ligger kanskje på bunnen av vannet den dag i dag...

... som gikk foran ham på jorden. «Få opp farten. Det er en mengde bier som kommer!» De var akkurat på vei hjem til middag da Anders ble oppmerksom på det han trodde var tre-fire bisvermer i samlet angrep. Han

kastet en blikk over skulderen, men så ingen bier. Det var da merkelig...

Han tittet opp i luften – og der fikk han se noe som han i 40 år har prøvd å finne en forklaring på: – Det var en svær gjen-

stand. Kanskje fem, seks meter lang og halvannen til to meter i diameter. Den lignet mest av alt på en moderne, uknuselig ståltermos, bare uendelig mye større og metallisk blåaktig. Den hadde liksom store dyser bak, omtrent som en av disse måneraketene. Den kunne i det hele tatt minne mye om en rakett. Men det var ingen rakettlyd å høre, forteller Anders Funnemark. – Det var bare denne merkelige summylden, som helt tydelig kom ut av dysene bak.

Gjenstanden hadde heller ingen rakettfart, fortsetter han. – Den hadde mer sykkel fart der den kom subbene faretruende lavt over åskammen. Kanskje 20–30 kilometer i timen. Den var tydelig i vanskeligheter, for den tok nesten ned i trærne på sin summende ferd i nordlig retning.

▲ – Like over grantoppene der borte passerte den termosformede gjenstanden, sier gårdbruker Anders Funnemark. (For ordens skyld; termosen er montert inn på dette bildet...)

«Vi kjente et varmegufs idet gjenstanden passerte»

– Min søster og jeg ble stående som paralyisert. Vi kunne ikke fatte det vi var vitner til. Begrepet UFO var ikke vanlig den gangen. Raketter var bare noe vi hadde hørt om. Men vi visste at raketter gikk forferdelig fort og bråket noe aldeles grusomt. Denne gjenstanden gikk eiendommelig stille og langsomt, og vi var ikke lenger unna enn at vi kunne kjenne et varmegufs fra tingen idet den passerte. Begge la vi merke til noen underlige tegn langs siden på gjenstanden. Det var akkurat som to intense røde lyn med haker på.

Hele denne merkelige observasjonen varte kanskje i et halvt minutt, antar Anders Funnemark. – Så forsvant farkosten over trærne på nabogården i retning av Laugtjønn, et ganske

stort vann som ligger en knapp kilometer unna. Vi ble stående lenge og så i den retningen tingen ble borte, men vi så aldri at den kom opp av skogen igjen. Dette måtte bety at den hadde gått ned et eller annet sted ikke så forferdelig langt unna. Kanskje jeg kunne finne den, for det gjennom hodet mitt den gangen, forteller Funnemark. – Jeg kastet meg på sykkel og trakk rundt på stier og småveier i det antatte nedslagsområdet. Men jeg fant ingenting. Det var ikke tegn til den farkosten vi hadde sett. Ja, for det var en farkost av et eller annet slag, det er sikkert. Men hvorvidt den var intelligent styrt eller om det var robot, det er umulig å si...

«Et hemmelig våpen, sa min far»

– Da jeg kom hjem på gården igjen, traff jeg min far, som ikke stilte seg tvilende til det vi hadde sett. Han mente at det opplagt var et hemmelig våpen av et eller annet slag. Og vi slo oss til ro med denne forklaringen. I alle fall den gangen...

Men i de senere år har jeg begynt å se bort fra denne muligheten, sier Anders Funnemark. – Hadde det vært et slikt hemmelig våpen den gangen, hadde vi hørt om det i dag. Den metalliske sylindren hadde helt tydelig opphevet tyngdekraften der den sneget seg av gårde. Et kompakt fartøy ville falt bums i bakken med den lave farten, mener Funnemark. – Nei, jeg for min del har begynt å helle i retning av noe utenomjordisk. En jordisk makt ville hatt verdensherredømme i dag om de hadde hatt en slik avansert farkost i 1952, sier han bestemt. Og fortsetter:

▲ Anders får utslag på ønskevisten. – Det er noe her nede som er lettere enn jern, sier han.

– I de senere år har tanken på Laugtjønn begynt å oppta meg. Kanskje gikk gjenstanden rett og slett ned i vannet og ble borte. Kanskje det var derfor jeg ikke fant noen vrakrester da jeg lette rundt med sykkel i 1952? Laugtjønn ligger nøyaktig i den retningen farkosten forsvant, og jeg har selv vært oppe ved vannet med geigerteller og fått utslag over et spesielt område. Dette behøver ikke å bety noe, men det rare er at ønskevisten også reagerer voldsomt over akkurat dette stedet. En ønskevist slår nedover ved jern – og oppover ved aluminium og and-

▲ Odd-Gunnar Røed fra UFO-Norge og Anders Funnemark markerer stedet der gjenstanden trolig gikk ned. Anders har risset opp farkostens fasong i snoen.

re lette metaller. Over det eventuelle nedslagsstedet i Laugtjønn går kvisten brått til værs innenfor et lite område. Det kan bety at det ligger noe der som verden aldri har sett maken til. I tilfelle kunne det vært morsomt å få den tingen opp av blautmyra for å se hva det virkelig var min søster og jeg var vitner til den gangen for 40 år siden.

Med Hjemmet på UFO-ekspedisjon

Da Hjemmet og en representant for UFO-Norge, Odd-Gunnar Røed, besøkte Anders Funnemark på hans gård ved Lunde i Telemark, lå det tykk is på Laugtjønn. De nødvendige instrumentene vi hadde tenkt å bruke for å lokalisere en eventuell styrtet gjenstand, var det derfor ikke mulig å benytte. Vi var imidlertid oppe ved vannet og foretok en del forberedende undersøkelser med blant annet geigerteller. Vi fikk ikke noe utslag på denne. Derimot gikk Funnemarks ønskevist brått til værs innenfor et lite område på østsiden av vannet.

– Det er noe der nede, sa han overbevist. – Men hva det er, vil bare tiden vise...

Kan det virkelig være en gjenstand av ukjent opprinnelse som ligger i Laugtjønn? Eller er det noe så naturlig som en diger tre-stokk? Vi føler at vi ikke kan la en slik spennende eventualitet bli liggende skjult i et norsk skogsvann, og vi vil derfor utruste en liten ekspedisjon til Laugtjønn når isen går og våren kommer til Telemark. Med oss vil vi da blant annet ha en representant for Simrad i Horten, som vil stille med det utstyret som er nødvendig for å finne ut

om noe ligger gjemt i muddret på bunnen av vannet. For et drøyt år siden var dette firmaet på plass i Loch Ness i Skottland for å kartlegge bunnen i denne spennende innsjøen som sies å huse den etter hvert så berømte sjøormen Nessie. Sensasjonen uteble den gangen, men kanskje vil det avsløres et like underlig mysterium i et norsk tjern til våren? Vi får bare vente i spenning og se...

► Laugtjønn under vinterisen. Skjuler det seg en uidentifisert flygende gjenstand i vannet?

V G 7-15-AVISEN

Nr. 1 april 1993

FINNES DET UFO'ER?

Ja, finnes det egentlig UFO'er? Det spørsmålet fikk 7-15-klubben for kort tid siden. Marianne, Stian og Nita fra Åmot skrev og fortalte om en gang de var på handletur med mormor og opplevde noe veldig rart. De tror nemlig at de så UFO! Her er brevet:

Kjære 7-15-klubben!

Vi har noe rart å fortelle. Da mormor og vi tre skulle ut og handle, så vi en glødende, avlang kule på himmelen over Esso-stasjonen. Vi stoppet forbauset opp. Den avlange kulen stod der en lang stund, før den sakte beveget seg av gårde over åsen. Vi har aldri sett noe sånt før. Og det var helt sikkert ikke et fly. Faktisk tror vi det var UFO! Vi fant ut at vi ville skrive til dere for å få hjelp til å finne ut hva det var. Finnes det UFO'er egentlig? Hilsen Marianne, Stian, Nita og mormor.

JA, DET FINNES UFO'ER

Siden vi i 7-15-klubben ikke er eksperter på UFO, måtte vi be om hjelp utenfra. Vi kontaktet Odd-Gunnar Røed i komiteen for UFO-NORGE. UFO-NORGE består av personer fra hele landet. De har en stor felles interesse - nemlig UFO. UFO er forkortelsen for Uidentifisert Flygende Objekt.

- Ja, det finnes UFO'er. Folk ser uidentifiserte flygende objekter rett som det er - over hele verden. Spørsmålet er bare: Hva er UFO? Hva slags flygende objekt er det

snakk om? Sannheten er at ingen har lyktes i å finne det ut. Uidentifisert betyr nettopp det - at vi ikke vet hva det er. Folk flest tenker at UFO er et besøk fra andre planeter. Det er en teori, men det finnes flere, opplyser Odd-Gunnar.

- Noen UFO-forskere tror f.eks. at UFO er personer som reiser i tid, dvs. at det er mennesker fra fremtiden som besøker nåtiden, eller at det er besøkende fra fortiden. Andre tror det dreier seg om ukjente naturfenomener.

Folk har opp gjennom alle tider sett UFO.

- Det er vanskelig for meg å forklare hva Marianne, Stian, Nita og mormoren deres så. Til det har jeg litt for få opplysninger. Men UFO er et lysende fenomen som ofte beveger seg rart. Noen ganger står det stille i lange perioder, så det er helt klart at det ikke er snakk om fly eller lignende. UFO ses ofte som en avlang kule. Derfor er det slett ikke umulig at det var UFO de så. Ibland har UFO'er etterlatt seg spor på bakken. Det har også hendt at mennesker og dyr har fått merker på kroppen etter å ha vært i nærkontakt med dem, forteller Odd-Gunnar.

Har du spørsmål?

Hvis andre i 7-15-klubben har spørsmål om UFO, eller har hatt lignende opplevelser, kan dere skrive til klubben. Vi sender spørsmålene videre til Odd-Gunnar Røed, og han besvarer dem så godt han kan. Svarene trykker vi i neste 7-15-avis.

Odd-Gunnar Røed i UFO-NORGE undersøker et rundt avtrykk på et jorde i Vestfold. Merken viste seg å være merker etter rådyr, så her var det altså ikke snakk om UFO.

Foto: TERJE BARØ/ Tønsbergs Blad

Førsteamanuensis Bodvar Schjelderup (61) ved NTH i Trondheim er en fargerik figur:

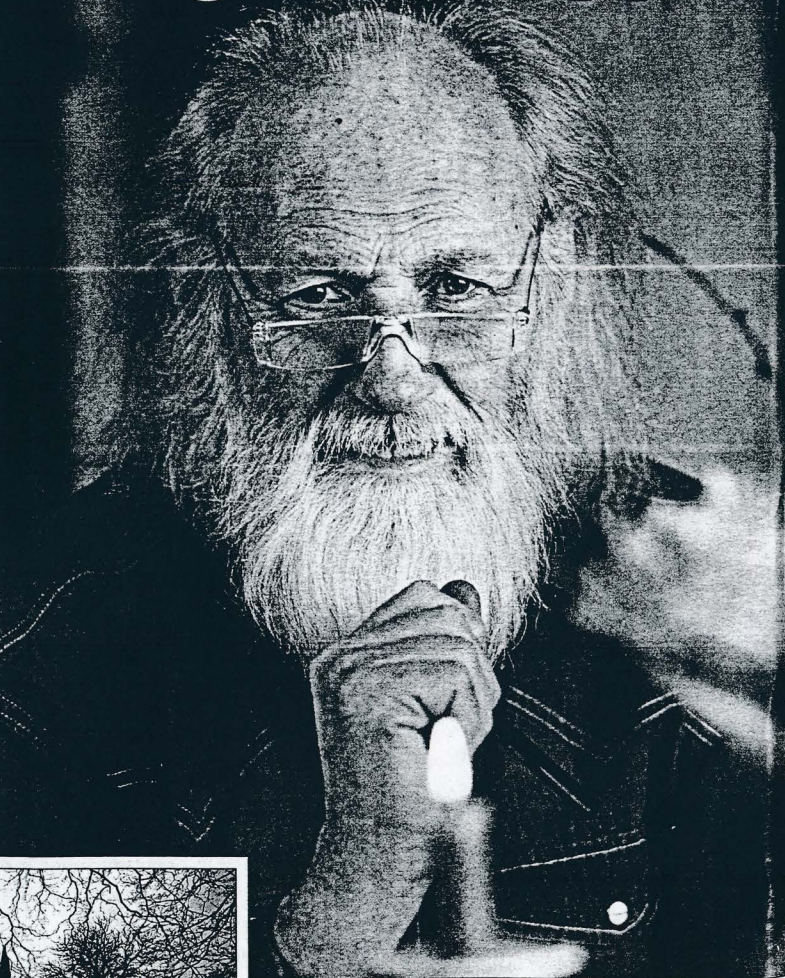
Hjemmet-reportasje
Arlid Mikkelsen

Han ser ut som en profet, men er i virkeligheten en vitenskapsmann som vedgår at han beveger seg på kanten av vitenskapen og vel så det. Men selv er han overbevist om at han har funnet noe av løsningen på den store pyramidegåten, og da er det på en måte det samme hvem han provoserer og hvem han trækker på faglige tær. Hans oppdagelser kan ingen ta fra ham, sier han. Han har funnet noen av Keopspyramidens koder. Og kodene avslører dette gigantiske byggverket ikke som noe gravkammer — men som et enormt arkiv der kosmos har en finger med i spillet!

—Jeg innrømmer gjerne at det jeg har funnet ut kan være vanskelig å forstå. Det er bare så vidt jeg forstår det selv, humrer han inni apostelskjegget. —Jeg tror ikke jeg engang skal forsøke å forklare alle utregninger, vinkele størrelser og tall. Det vil bare slite ut en eventuell leser. Jeg vil bare si at den store pyramiden rommer en kolossal viten utenom all tid. Dette byggverket er nok eldre enn de 5000 år som vitenskapsmenn tror. Kanskje 10 000, kanskje mer. Selve ideen kommer fra kosmos eller Gud,

Olav den hellige må graves opp!

◀ I dypt av denne praktfulle kirken ligger levningene av Olav den hellige, og de har holdt seg fantastisk godt, det føler Bodvar Schjelderup seg hellig overbevist om.

▲ I den største av de tre pyramidene ved Giza har Bodvar Schjelderup funnet mange skjulte hemmeligheter. Den ble ikke bygd for 5000 år siden, slik arkeologene hevder, men kanskje for 10 000 år siden, kanskje enda tidligere, hevder Schjelderup.

HJEMMET Nr. 16-1993.

Høyskolelærer i arkitektur, Bodvar Schjelderup, satte seg for 15 år siden ned for å løse Keopspyramidens gåte. I dag mener han å ha løst gåten. Pyramiden er ikke noe gravmæle, men et gigantisk arkiv med tidløs viten som ikke bare forutsier Jesu fødsel og død, den forteller også noe om Olav den hellige...

eller man kan kalle det hva man vil. Hele konseptet er guddommelig. Akkurat som Salomos berømte tempel var det. Han fikk tegningene av sin far David, som slett ikke hadde klekket ut disse selv.

Som Salomos tempel var også den store pyramiden et hellig sted. Etter min mening det helligste sted på jorden, fortsetter Bodvar Schjelderup uførtredent. —Jeg følte liksom noe av dette hellige første gangen jeg sto ved Keopspyramidens fot i 1984. Da lå hele byggverket badet i en slags hvit fred. Det var en underlig opplevelse å gå der i fire dager og studere pyramiden både utenpå og inni.

Pyramider som gravkamre

—Men det er jo flere store pyramider ved Giza. Er de andre også helligdommer?

—Ikke i samme forstand. Disse er yngre, selv om også de er veldig gamle. De er ikke originale på samme måte som Keopspyramiden, som nok har stått der atskillig lenger. De andre pyramidene har blant annet fungert som gravkamre. Det kan være at farao Kheops gjorde krav på pyramiden som sitt minnesmerke. Han bygde den nok ikke selv! Deretter kom hans sønn Khefren, som også ville ha sin pyramide. En som ble nesten like stor. På den tiden behersket man fortsatt pyramidebyggingens kunst. Men den evnen døde fort ut. Så da den minste av de tre store pyramidene sto ferdig, ble det ikke reist flere i den størrelsesorden på Giza-platået utenfor dagens Kairo.

Det er altså Keopspyramiden som er interessant, fortsetter Schjelderup. —De andre kan virke som kopier. Ved i en rekke å studere den egentlige pyramidens anatomi, har jeg funnet linjer til for eksempel viktige steder i Jesu liv — Betlehem, Nasaret, Jerusalem, ja, enkelte pyramidelinjer peker sågar mot Novgorod, Fløan og Nidaros — nøkkelsteder for en

av Europas største helgener. Olav den hellige.

«Helgenkongen må få en verdig grav»

—Det er altså her Hellig-Olav kommer inn i bildet. Du ivrer jo for at hans legeme skal gjenfinnes og atter komme til heder og verdighet?

—Det er riktig. Jeg synes det er ille at domkirkearkitektenes graver breier seg på kirkegården utenfor Nidarosdomen, mens han befinner seg spadd ned i et ukjent hull under kirken. Jeg har snakket med biskopen og andre viktige personer om dette. De fleste er velvillige i utgangspunktet, men heller uvillige til å gjøre noe med det. Jeg mener at Olav den hellige snarest må finnes og plasseres i selve dommen. Og helst før Trondheims 1000-årsjubileum i 1997. Riktignok var det Olav Trygvason som grunnla byen. Han holdt Olav den hellige under dåpen, og det var denne som gjorde byen kjent. Det er liksom en hån mot Olavs-graven å feire dette byjubileet uten å vite hvor hans levninger befinner seg.

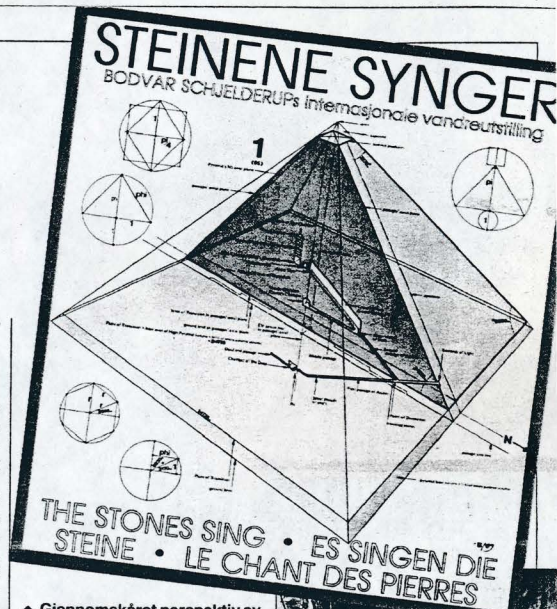
—Hva er igjen av Olav den hellige etter nesten 1000 år?

—Neglene og skjegget har kanskje ikke vokst i 1000 år, smiler Bodvar Schjelderup. —Men han ble balsamert, og da hans legeme ble tatt ut av det hellige skrin i 1564 — 534 år etter hans død på Stiklestad — var kroppen hans så å si intakt. Det var bare mindre skader.

Viktig helgen

Liket av Olav den hellige hadde i disse urolige 1500-tallstider hatt en uryddig tid i Trøndelag. Det endte med at svenske soldater trakk ut alle sølvnaglene i Olav den helliges eikekiste og overlot levningene mer eller mindre til seg selv. Overlevningene vil ha det til at en bonde tok liket med seg tilbake til Trondheim og atter fikk det plassert i Nidarosdomen.

—Og der ligger det fremdeles? —Det er trolig — og kanskje i

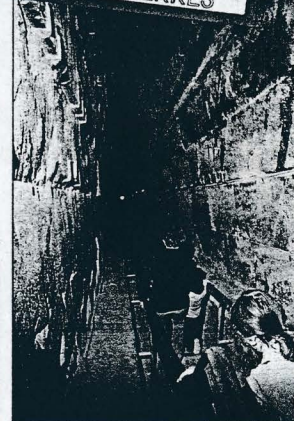
▲ Gjennomskåret perspektiv av pyramiden sett fra nordøst. De to figurene under viser pyramidens og Betlehems plassering på jordkloden. Betlehems breddegrad er å finne som vinkelmaal på pyramidens sideflater og er en av mange indikasjoner på en nær symbolsk sammenheng med fenomenet Jesus.

▼ Keopspyramidens aller helligste. Det helligste stedet på jorden, mener Bodvar Schjelderup.

ganske god forfatning. Han var jo balsamert og ligger muligens i god, tørr sandjord. Han ligger nå i en grav som siden er blitt glemt. Men jeg tror allikevel ikke det skal by på altfor store problemer å finne helgenkongen — dersom han er der. Han ligger under langkoret eller høykoret.

—Hvorfor vil du på død og liv ha Hellig-Olav frem i dagslyset igjen? —Det er ikke «bøllen» Olav jeg vil skal komme til heder og verdighet igjen. Han var en gang en av Europas fem viktigste helge-

▲ Dette bildet er fra galleriet i den store pyramiden. Galleriet skråner opp til selve gravkammeret, som Bodvar Schjelderup mener aldri er blitt brukt til dette formålet.

ner. Store pilegrimsskarer valfartet den lange veien til Nidaros. Jeg vil ikke «gjeninnføre katolisismen», og det er ikke helgenen Olav som har størst interesse her, men symbolet Olav. Det er historisk og symbolsk ett med Nidarosdomen — en av de vakreste og mest mystiske katedraler i hele Europa. (Bodvar Schjelderup har skrevet en bok om Olav den hellige: «Spiel over helvengrav». Fredag forlag.)

ПОСТАНОВЛЕНИЕ УЧЕНОГО СОВЕТА

ИНСТИТУТА ПО ИЗУЧЕНИЮ АНОМАЛЬНЫХ ЯВЛЕНИЙ (ИИЯЯ)

№. 11, от 15 января 1993 г.

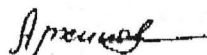
Учитывая выдающийся вклад, внесенный г-ном Лейфом Хавиком в развитие уфологических исследований, Ученый Совет постановляет: избрать г-на Лейфа Хавика почетным Членом ИИЯЯ.

Председатель Совета

В.В. Рубцов

Секретарь Совета

А.В. Архипов

RESOLUTION OF THE SCIENTIFIC COUNCIL

OF THE RESEARCH INSTITUTE ON ANOMALOUS PHENOMENA (RIAP)

No. 11, January 15, 1993

Taking into consideration the outstanding contribution of Mr. Leif Havik toward advancing ufological studies, the Scientific Council has decided: to elect Mr. Leif Havik an Honorary Fellow of RIAP.

SPECIAL REVIEW

Project Hessdalen 1984:
Final Technical Report,
Part I by Erling Strand
et al. Order English
translation through
Fair-Witness Project,

Inc., 4219 W. Olive Ave., Suite 247, Burbank, CA 91505 (shipped from Great Britain). Large format, spiral bound, 74 pages illus. (both b/w & color); with accompanying set of 15 specially produced color slides. \$29.95.

At last, detailed documentation of one of the rare occasions when an entire team of qualified, well-instrumented researchers and investigators has been in the field during an almost incredible series of UFO events!

Hessdalen, a small, sparsely populated valley located southwest of Trondheim in central Norway, was the site of an ongoing series of spectacular UFO sightings that occurred on and off over a period of three years between the fall of 1981 and winter 1984. Because of both the regularity and the number of these events, UFOlogists and scientists from both Norway and Sweden, augmented by others from time to time (including the late U.S. expert Dr. J. Allan Hynek), combined to form Project Hessdalen in an effort to conduct serious, instrumented studies of these events. The results, as

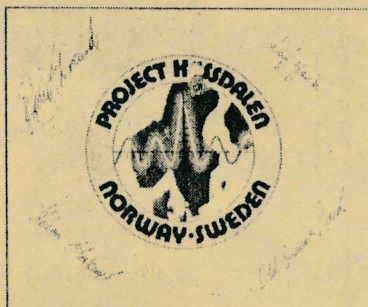
reported in this hard-to-find book, are truly fascinating!

Literally dozens of lights of all shapes, sizes and colors were sighted, recorded and photographed by the team. These alternately maneuvered (sometimes with incredible speed), hovered, raced beneath hillsides, rose and fell, changed brightness and even vanished from time to time only to reappear as if out of thin air.

Even more interesting is that some of these were successfully tracked by the Project's radar—even on a couple of occasions when nothing could be visually observed. These radar sightings, coupled with analysis of spectra obtained by diffraction grating photography of visual images, strongly indicate solid objects, even though physical maneuverings tracked at speeds up to almost 28,000 feet per second (19,000+ m.p.h.) produced no sonic boom!

Indeed, as if to further confirm some form of intelligent control, on one occasion when a .5 m.w. laser was used to direct a beam of red light at one of the UFOs, the rate of pulsation of the unknown object changed when the laser hit it.

Ghost lights, earthquake lights or real manifestations of someone else's highly advanced technology? In spite of the translation's often-fractured English and broken grammar, this is one item that must be read to be appreciated. It's truly the stuff UFOlogists' dreams are made of!

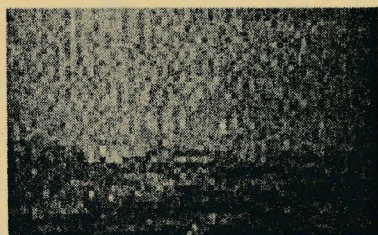

PROJECT HESSDALEN 1984

FINAL TECHNICAL REPORT
PART ONE
by siv. ing. Erling Strand

UFOLOGISTS
AND SCIENTISTS
JOINED FORCES

TO CONDUCT SERIOUS, INSTRUMENTED STUDIES OF THE ONGOING
SERIES OF SPECTACULAR UFO SIGHTINGS IN HESSDALEN,
NORWAY. THE RESULTS ARE TRULY FASCINATING.

**Septièmes
Rencontres
Européennes de
Lyon
10 - 11 - 12 Avril
1993**

**Programme des septièmes
Rencontres Européennes de Lyon
10 - 11 - 12 avril 1993
Lyon - France**

Samedi :

- 09h00 à 12h00 : Réception des participants
- 11h30 à 12h00 : Point presse (réservé uniquement à la presse)
- 12h00 à 14h00 : Repas
- 14h00 à 16h00 : **OVNI : The Canadian Connection**
- 16h00 à 17h00 : Pause
- 17h00 à 19h00 : **Projet Hessdalen : une étude scientifique du phénomène ovni**
- 19h00 à 21h00 : Repas
- 21h00 : Diaporama public (réservé uniquement au public)

Dimanche :

- 08h30 à 10h00 : Réunion SOS OVNI (fermée aux participants)
- 10h00 à 12h00 : **J'ai retrouvé les agents d'Ummo**
- 12h00 à 14h00 : Repas
- 14h00 à 16h00 : **Les écrasements d'ovnis, l'envers du décor**
- 16h00 à 18h00 : *Champs libres (projection de documents vidéo anciens, documents américains et belges inédits en France, situation des cercles céréaliers anglais en 1992, etc.)*
- 18h00 à 19h00 : **Fous littéraires, romans pathologiques : abord psychiatrique des écrits symptômes**
- 19h00 à 21h00 : Repas
- 21h00 : Diaporama public (réservé uniquement au public)

Lundi :

- 10h00 à 11h00 : **Enlèvements en Hongrie**
- 11h00 à 12h30 : **Soucoupes volantes : faire la part du mythe et de la réalité ?**
- 12h30 à 14h00 : Repas
- 14h00 : Clôture des septièmes Rencontres Européennes de Lyon

Attention : programme susceptible de subir des modifications de dernière minute, notamment pour permettre la présentation d'exposés ou d'invités non prévus.